

Europa en Van de Cloot tegen Di Rupo (12.1.12)

De regering-Di Rupo fabriceert de cijfers naar eigen goeddunken, en we mogen blij zijn dat de Europese Commissie ons de boodschap geeft dat het daarmee moet gedaan zijn. Dat herhaalt Ivan Van de Cloot in zijn regelmatige column in De Morgen, getiteld: "Begroting afgekeurd? Geen wonder".

Had Van de Cloot het al niet voorspeld!

Hij neemt ook de zogenaamde babyboomers in bescherming: "het is erg pijnlijk hen vandaag te vragen langer te werken". Dat vind ik nu ook wel; maar hoe moet de regering dan wèl nog méér besparen? Dat vertelt Van de Cloot niet. Vreemd, dit PR gebaar naar de ouderen. Is de denktank Itinera juist geen voorstander van langer werken? Itinera noemt zichzelf wel onafhankelijk, maar hun hoofdeconoom kiest duidelijk voor een andere begroting. "Laten we blij zijn dat we daarbij ook op de steun van de Europese instanties kunnen rekenen". Enig economisch argument bevat zijn artikel niet. De cijfers van Di Rupo zijn fout volgens de Commissie, en België gaat de toegelaten 3% begrotingstekort overschrijden.

Van de Cloot is dan ook méér opiniemaker dan wetenschapper. Op Google Scholar staan zijn publicaties: twee boeken uitgegeven door Roularta, columns in Het Laatste Nieuws, het Nieuwsblad, De Standaard, De Morgen, De Tijd, artikels op de websites van Itinera en ING. Een internationaal artikel van A1 niveau is op zijn naam niet te vinden op het Web of Science, en een doctoraat heeft hij niet afgelegd.

Gelukkig hebben we professor Paul De Grauwe

Deze econoom heeft wèl tientallen internationale publicaties. En wat zegt hij over de Europese Commissie? Dat ze ons blindelings naar de recessie leidt.

"Het was een hallucinant beeld. De Belgische eerste minister die op het matje werd geroepen door een Europese bureaucraat om uitleg te geven over de Belgische begroting".

"De eurozone stevent af naar een recessie. Een recessie leidt altijd tot een toename van het budgettaire tekort omdat de belastinginkomsten dalen en de uitgaven, onder andere voor werkloosheid, stijgen. Dat gebeurt nu in alle landen van de eurozone. En juist op dat moment zwaait de Europese Commissie met de vinger en eist bijkomende budgettaire saneringen: meer belastingen en minder uitgaven. Ze doet dat niet alleen in België, maar in alle landen van de eurozone. Het gevolg is voorspelbaar: de recessie zal nog scherper worden.

"Natuurlijk is het zo dat de overheidsschuld te hoog is en zal moeten dalen. De vraag is echter of je budgettaire sanering moet intensiveren op het moment dat de Europese economieën dreigen in een recessie te geraken. Moet bij zo'n dreiging het heilige getal van de 3% primeren, zoals de Europese Commissie het wil?

"Als de overheid nu gedwongen door het cijferfundamentalisme van de Europese Commissie, ook meer wil sparen, zal niemand erin slagen meer te sparen omdat de productie verder naar beneden wordt geduwd. Het effect van zo'n beleid is dat het budgettaire tekort niet daalt.

"Dit dwaze beleid wordt nu collectief opgelegd aan alle landen van de eurozone en zal de economische recessie dieper maken zonder positief resultaat voor de openbare financiën. Zelden heeft dogmatisme meer invloed uitgeoefend op het beleid".

Het Diktat van de Europese Commissie

De Grauwe: "het Diktat dat nu door de Europese Commissie wordt afgekondigd is creëert een probleem van democratische legitimiteit. "Sedert de schulden crisis heeft de Europese Commissie nu buitengewone macht om in te grijpen in de nationale begrotingen. Het probleem hierbij is dat de Europese Commissie de politieke kosten van haar beslissingen niet draagt. Het zijn nog altijd de nationale regeringen en parlementen die geconfronteerd zullen worden met de kiezers en door deze laatsten kunnen afgestraft worden. De Europese Commissie gaat vrijuit en wordt niet ter verantwoording geroepen".

"Ze zou moeten verantwoording afleggen aan het Europees Parlement, dat op zijn beurt verantwoording verschuldigd is aan de kiezer; maar dat gebeurt dus niet vandaag. Als daar geen

correctie op komt en de Europese Commissie niet verantwoordelijk kan gesteld worden voor het feit dat ze vandaag een dwaas beleid voert dat ons regelrecht naar een recessie duwt, dan moet de verantwoordelijkheid van het budgettaire beleid weer ten volle naar het nationale niveau gebracht worden”.

Waarom is de EC zo dwaas?

Het vernietigende oordeel over de Europese Commissie, of liever van haar ambtenaren (Quick zou zeggen: “ambetantenaren”) moet ons de vraag doen stellen: waarom zijn die nu zo dwaas? (het adjectief dat De Grauwe gebruikt). Deze laatste gaat dààr niet op in; hij zegt: “blindelings”. Maar is de EC wel zo blind? Nu wordt het speculeren.

Sommigen zijn wellicht naar boven gevallen Clooten en Noelsen. Ik verwacht dat ze zullen verwijzen naar hun handboeken uit de business school, en naar de talrijke afspraken en beslissingen die al eerder zijn genomen op Europees niveau. Natuurlijk waren die vorige ook voorbereid en geformuleerd door ambtenaren van de EC, het IMF, de ECB, de OESO...Allemaal machtige instanties die geen democratische verantwoording moeten afleggen, ze staan buiten en boven de parlementen en kiezers.

Maar waarom luisteren deze mensen niet naar Paul De Grauwe, en nobelprijswinnaars Paul Krugman en Joseph Stiglitz?

Blijkbaar zijn er andere, meer gezaghebbende prioriteiten. Paul De Grauwe en wij, werknemers, werkzoekenden, consumenten, willen geen recessie. Maar er zijn andere goden in de economische realiteit: de financiële markten, de beleggers, de ratingbureau's, de bedrijfscompetitiviteit (zoals dat heet; betekent lagere loonlasten), de winstcijfers. Daar moet het geld naartoe, in plaats van naar de gewone mensen die nu al 'boven hun stand leven". De essentiële vraag is steeds: wie krijgt het geld, de rijkdom: de 99%, of de 1%?

Ik gebruik nu deze symbolische cijfers van de Occupy bewegingen; maar iedereen snapt wel ongeveer wie de 99% en wie de 1% zijn, hier in België, in Europa, en wereldwijd. Misschien krijgen de Europese ambtenaren wel hun opdrachten van de 1%. De leden van de Commissie en de regeringen anderzijds, zeggen, dat ze voor iedereen zorgen. Zolang de media dat ook blijven herhalen, werkt het perfect.

Wij krijgen dan wel een recessie, met meer werkloosheid, en afbraak van openbare voorzieningen. De winsten kunnen beschermd worden door het personeelsbestand in te krimpen.

NB: een lezersbrief met een verkorte versie van dit artikel werd niet opgenomen door De Morgen.

Frank Roels

Dit opiniestuk verscheen eerder op “De Wereld Morgen” op 11.1.12

Links

[Begroting afgekeurd? Geen wonder \(opiniestuk I. Van de Cloot\)](#)
[De Wereld Morgen](#)